

Man hör överallt samma visa

Farmareflickan

Man hör överallt samma visa
att landet är sämre än stan,
men den kan blott städerna prisa,
som inte vid annat är van.
För mej är det ängsligt att blicka
på gator med skyltar av ljus,
ty jag är en farmareflicka
som älskar mitt farmarehus.

När stadsborna vakna i sängen
förkrympta till själ och till kropp.
då vallar jag korna på ängen,
och ser huru solen går opp.
Den friskaste luft får jag dricka
den ljuvaste blomdoft därtill
ty jag är en farmareflicka
som älskar mitt farmarehus.

Jag har inga stora bekymmer,
jag arbetar, sjunger och ler,
och aldrig mitt hopp från mig rymmer
ty alltid mot höjden jag ser.
Jag känner till punkt och till pricka
att glädjen är arbetets lön
ty jag är en farmareflicka
som tycker att världen är skön.

Midnatt råder (Tomtarnas julnatt)

*Alfred Smedberg
Wilhelm Sjöfve*

Midnatt råder, tyst det är i husen, tyst i husen.
Alla sova, släckta äro ljusen, äro ljusen.
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Se, då krypa tomtar upp ur vråna, upp ur vråna.
Lyssna, speja, trippa fram på tårna, fram på tårna.
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Snälla folket låtit maten rara, maten rara.
Stå på bordet åt en tomteskara, tomteskara
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Hur de mysa, hoppa upp bland faten, upp bland faten,
tissla, tassla: "God är julematen, julematen!"
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Gröt och skinka, lilla äppelbiten, äppelbiten,
tänk så rart det smakar Nisse liten, Nisse liten!
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Nu till lekar! Glada skrattet klingar, skrattet klingar,
runt om granen skaran muntert svingar, muntert svingar.
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Natten lider. Snart de tomtar snälla, tomtar snälla
kvickt och näpet allt i ordning ställa, ordning ställa.
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Sedan åter in i tysta vråna, tysta vråna,
tomteskaran tassar lätt på tårna, lätt på tårna.
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Min far han har   Melodi: *Gökvråsen*

Min far han har en halvliter brännvin kvar.
Min mor hon tror att hon ska få nya skor!

Alternativa avslutningar: .....min mor, hon tror att jag ska få en liten bror!
   .....min mor, hon tror att f-n uti flaskan bor!
   .....min mor, hon tror att flaskan är full av snor!

Min hatt den har tre kanter

Min hatt, den har tre kanter,
tre kanter har min hatt
och har den ej tre kanter
så är det ej min hatt.

Morgon mellan fjällen   *Betty Ehrenborg - Rosse*
   K. H. E. Hauer

Morgon mellan fjällen
Klara bäck och flod
sorlande mot hällen
sjunga: Gud är god,
Gud är god.

Dagen ser jag bräcka,
fram går ljusets flod.
Dalen som den väcker
svarar: Gud är god,
Gud är god.

Morgonsolen redan strålar   *Charl. Lindholm*

1. Morgonsolen redan strålar
högt på klara himmelen.
Lilla fågeln glättigt sjunger
från sin gren igen.
2. Såsom han vi glada stämman
opp vår sång mot himlens höjd.
Sedan skynda vi att börja
arbetet med fröjd.
3. Dagens stund är snart förliden.
Blott för den som flitig är,
bliver efter slutad möda
vilan ljuv och kär.

Morsgrisar är vi allihopa

Morsgrisar är vi allihopa, allihopa, allihopa.
Morsgrisar är vi allihopa, allihopa och jag med.
Jag med, och du med!
Jag med, och du med!

Märk hur vår skugga

P M Bellman

Fredmans epistel nr 81

Märk, hur vår skugga, märk, Movitz mon frère
inom ett mörker sig slutar,
hur guld och purpur i skoveln, den där,
byts till grus och klutar.
Vinkar Charon från sin brusande älv,
och tre gånger sen dödgravaren själva,
mer du din druva ej kryster.
Därföre, Movitz, kom hjälp mig och välv
gravsten över vår syster!

Ack, längtansvärda och bortskymda skjul
under de susande grenar,
där tid och döden, en skönhet och ful
till ett stoft förenar!
Till dig aldrig avund sökt någon stig;
lyckan, eljest uti flykten så vig,
aldrig kring grifternas ilar.
Ovän där väpnad, vad synes väl dig,
bryter fromt sina pilar.

Så gick till vila, från slagsmål och bal,
grälmakar Löfberg, din maka,
där, dit åt gräset långhalsig och smal
du än glör tillbaka.
Hon från Dantobommen skildes i dag
och med henne alla lustiga lag.
Vem skall nu flaskan befalla?
Torstig var hon och uttorstig är jag;
vi är torstiga alla.

Mossbelupen hydda... (Kors på Idas grav)

Mossbelupen hydda
står vid Heklas fot.
Höga granar skydda den
mot stormens hot.
Men därinne, sorgsna minne
stormens hand en ros bröt av,
än på strand vi finna
kors på Idas grav.

Alfred, skön som våren,
drog till fjärran land.
Blek med spridda håren,
Ida grät på strand.
Gå att strida, glöm ej Ida,
hennes kärlek, hennes tro.
Sorgligt skall hon bida
återkomstens ro.

Året slöt sin bana
tvenne gånger om,
saknad blev en vana,
ingen Alfred kom.
Van att lida, stackars Ida
dolde smärtan för sin far,
kraft att ensam strida
än dess hjärta bar.

Snart från bleka kinden
blomman vek sin kos.
Så av siroscvinden
härjas söderns ros.
Tårfyllt öga, mot det höga,
fåfängt följde hjärtats bön,
trohet båtar föga,
sveket blir dess lön.

Enda dotterns smärta
rör den gamles bröst,
ömt hans fadershjärta
skyndar att ge tröst:
”Sörj ej Ida, till din sida
snart jag Alfred återför.
Blott för dig jag vida
bort en resa gör.”

Ida gick till stranden
lik en enslig hamn,
ritade i sanden
mången älskat namn.
Morgondimma, middagstimma,
suckande hon andas här.
Månens bleka strimma
finner henne där.

Skyhögt böljan svallar
över havets bryn,
åskan rysligt knallar,
blixten delar skyn.
Skepp förstöras, nödrop höras,
vrakne slungas emot land,
och av vågen föras
många upp på land.

Av förtvivlan slagen
Ida ser sin far.
Redan skumt för dagen
gubbens öga var:
”Dödsminuten är förfluten
döden redan kallar mig,
Alfreds tro är bruten,
han har svikit dig.”

Nu sin hand han lade
i sin dotters hand.
Ett farväl han sade,
gick till fridens land.
Döden svingar, mörka vingar
nu ett hemskt och smärtsamt ljud
samma ängel bringar
Idas själ till Gud.

Mossbelupen hydda
står vid Heklas fot,
höga granar skydda den
mot stormens hot.
Men därinne, sorgsna minne,
stormens hand en ros bröt av,
än på strand vi finna
kors på Idas grav.

Nu god natt, slumra in

Brahms vaggång

Nu god natt, slumra in,
sov i bädden så fin
sov som blomman på äng
i sin gungande säng
Och Guds änglar de små
breda vingarna ut
och kring barnen de stå
till dess natten är slut.

När i drömmen du ler
visst en ängel du ser,
som i glänsande prakt
vid din bädd hålla vakt
och dig vaggar så tyst,
sen ditt öga han kysst,
och dig vaggar så tyst
sen ditt öga han kysst.

Nu ha vi ljus (Julpolska)

*R. Hertzberg
Johanna Ölander*

Nu ha vi ljus här i vårt hus
julen är kommen, hopp, tra la la la!
Barnen i ring dansa omkring,
dansa omkring.
Granen står så grön och grann i stugan,
granen står så grön och grann i stugan,
tra la la la la, tra la la la la,
tra la la la la la la la!

Kom, lilla vän, kom nu igen!
Dansa kring granen, hopp, tra la la la!
Glädjen är stor, syster och bror,
syster och bror
pappa, mamma, alla gå i dansen,
pappa, mamma, alla gå i dansen
tra la la la la, tra la la la la,
tra la la la la la la la!

Kom, ta en sväng! Klappar i mängd
julbocken skänker, hopp, tra la la la!
Lutfisk och gröt, tårta så söt,
tårta så söt.
Får vi sedan när vi slutat dansa,
får vi sedan när vi slutat dansa,
tra la la la la, tra la la la la,
tra la la la la la la la!

Nu ska vi skörda linet i dag

Nu ska vi **skörda** linet idag,
häckla det väl och spinna det bra.
Sen ska vi sömma tröja och kjol,
svänga oss glatt i dansen
Dunk, dunk, dunk,
dunk, dunk, dunk,
vävstolen slår, spolen den går.
Dunk, dunk, dunk,
dunk, dunk, dunk,
svänga oss glatt i dansen.

Nu ska vi **häckla** linet idag,
häckla det väl och spinna det bra.
Sen ska vi sömma tröja och kjol,
svänga oss glatt i dansen
Dunk, dunk, dunk,
dunk, dunk, dunk,
vävstolen slår, spolen den går.
Dunk, dunk, dunk,
dunk, dunk, dunk,
svänga oss glatt i dansen.

Nu ska vi **spinna** linet idag,
häckla det väl och spinna det bra.
Sen ska vi sömma tröja och kjol,
svänga oss glatt i dansen
Dunk, dunk, dunk,
dunk, dunk, dunk,
vävstolen slår, spolen den går.
Dunk, dunk, dunk,
dunk, dunk, dunk,
svänga oss glatt i dansen.

Nu ska vi **väva** linet idag,
häckla det väl och spinna det bra.
Sen ska vi sömma tröja och kjol,
svänga oss glatt i dansen
Dunk, dunk, dunk,
dunk, dunk, dunk,
vävstolen slår, spolen den går.
Dunk, dunk, dunk,
dunk, dunk, dunk,
svänga oss glatt i dansen.

Nu så kommer julen

*L. Topelius
Ellen Heijkorn*

Nu så kommer julen, nu är julen här,
lite mörk och kulen men ändå så kär.
Han i salen träder med så hjärtligt sinn,
och i högtidskläder dansa barnen in.
Ljusen och lanternan glimma högt kring den
som den klara stjärnan över Betlehem.
Nu så kommer julen, nu är julen här,
lite mörk och kulen men ändå så kär.

Brinn, du julens stjärna, lys min barndoms stig!
O, så gärna, gärna ser jag upp till dig,
som jag dig förstode. Liten liksom jag
var också den gode Frälsaren en dag.
Och då sken du redan på Hans krubba klar,
och så sken du sedan allt till våra dar.
Brinn, du julens stjärna, lys min barndoms stig!
O, så gärna, gärna ser jag upp till dig.

Nu tändas tusen julejus

Emmy Zöhler

Nu tändas tusen julejus på jordens mörka rund,
och tusen, tusen stråla ock på himlens djupblå grund.

Och över stad och land i kväll går julens glada bud,
att född är Herren Jesus Krist, vår Frälsare och Gud.

Du stjärna över Betlehem, o, låt ditt milda ljus
få lysa in med hopp och frid i varje hem och hus.

I varje hjärta, armt och mörkt, sänd Du en stråle blid,
en stråle av Guds kärleks ljus i signad juletid!

Nu vilja vi begynna en domaredans

(Domaredansen)

Nu vilja vi begynna en domaredans
medan domaren själv är hemma.

Alla de som i domardansen gå,
deras hjärtan skola brinna.

Alla säga de: "Hå, hå, hå."

Alla säga de "Nå, nå, nå."

Har du drömt om din käresta i natt,
skall du mot ljuset le.

Nu ä de sommar

Nu ä de sommar, nu skiner solen,
nu är det grönska och vackert vär.
Ljunt faller regnet å fuktar jola
å vackra blomster ängarna klär.

Sing duli dualalej
sing duli dualalej
å vackra blomster ängarna klär.

Nu ä de sommar, nu savar grana
nu doftar hagen liljekonvalj
å tulipaner växer bland blana
de ä som grannlåt på fin stramalj.

Sing duli dualalej
sing duli dualalej
de ä som grannlåt på fin stramalj.

Nu ä de sommar å uti dika
där finns det smultronblomster som gror,
å uti sjöga där nere i vika
där står en abborreluring och glor

Sing duli dualalej
sing duli dualalej
där står en abborreluring och glor.

Nu ä de sommar, nu hörs klaveret
nu ä de dans bort i grönskande lund,
å vackra flecker gå att spatsera
gå att spatsera i kvällningens stund

Sing duli dualalej
sing duli dualalej
gå att spatsera i kvällningens stund.

Nu är det jul igen   *Folkmelodi*

Nu är det jul igen och nu är det jul igen
och julen varar väl till påska.
Nu är det jul igen och nu är det jul igen
och julen varar väl till påska.
Det var inte sant och det var inte sant
för däremellan kommer fasta.
Det var inte sant och det var inte sant
för däremellan kommer fasta.

Nå, skruva fiolen!   *P M Bellman*
Fredmans epistel nr 2

Nå, skruva fiolen, hej, spelman skynda dej!
Kära syster, hej! Svara inte nej, svara ja, så blir vi glada.
Sätt dej du på stolen och stryk din silversträng!
Röda stråken släng och med armen sväng; gör ej fiolen skada
Du svettas, stor sak, i brännvin skall du bada,
ty under detta tak är Bacchi lada.
Sum sum sum, sum sum sum, sum sum sum, ganska riktigt,
ditt kall är viktigt båd´ för öra syn och smak.

Bland nymfernas skara är du omistlig man;
du båd´ vill och kan mer än någon ann´ de unga hjärtan binda,
och kärlekens snara på dina strängar står;
varje ton du slår du ett hjärta får att konstigt sammanlinda.
Just på en minut små ögon bliva blinda
och flickorna till slut de bli så trinda
Sum sum sum, sum sum sum, sum sum sum, hur du bullrar!
Men nymfen kullrar och du skrattar med din trut.

Jag älskar de sköna men vinet ändå mer;
jag på båda ser och åt båda ler men skiljer ändå båda.
En nymf i det gröna och vin i gröna glas;
lika gott kalas båda om mig dras. Ge stråken mera kåda.
konfonium tag där uti min gröna låda;
och vinet står ju här. Jag är i våda.
Sum sum sum, sum sum sum, sum sum sum, supa, dricka
och ha sin flicka är vad Sankte Fredman lär.

Nubben kan tagas

(Hurra för Svealand!)

Nubben kan tagas på många sätt och handa vis,
ett sätt är att ta den såsom Bismarck tog Paris.
Hurra för Svealand, hurra för Götaland,
hurra för potatisland som ger oss brännevin!

När jag har en plåt att dricka (Nota bene)

Fredmans sång nr 56   P M Bellman

När jag har en plåt att dricka,
nota bene gott renskt vin,
och därtill en vacker flicka,
nota bene som är min;
är jag nöjd av hjärtats grund
nota bene blott en stund.

Ja, vår tid är alltför härlig,
nota bene litet svår,
ovän uppå blod begärlig,
och förtjänsten slagen går,
mången tror sig fri och säll,
nota bene bagatell!

Lät då allt sin cirkel löpa,
men dock nota bene håll;
ålderdomen ej må stöpa
om min sköna till ett troll.
Vin och skönhet mig upprör,
nota bene tills jag dör.

När jag kom hem från gårde

När jag kom hem från gårde då tog jag mig en knorr.
För kläderna var våta men strupen den var torr.
Å då tänkte jag som så, det är bäst te blöte på
för strupen torkar fortare än kläderna ändå.

När juldagsmorgon glimmar

Betty Ehrenborg
Tysk folksmelodi

När juldagsmorgon glimmar
jag vill till stallet gå.
//: Där Gud i nattens timmar
ren vilar uppå strå.://

Dig Jesu, vi behöva,
Du käre barnavän.
//: Jag vill ej mer bedröva
med synder Dig igen.://

Välkommen hit till jorden
i signad juletid!
//: Du är vår konung vorden
som ger oss ljus och frid.://

När månen vandrar

När månen vandrar på fästet blå
och tittar in genom rutan,
då tänker jag understundom så
och knäpper sakta på lutan:
Vad du är lycklig, du måne klara
som får så högt över jorden fara
och blott se på, och blott se på.

Visst ser du dårskaper utan tal,
det kan man nog hålla troligt.
Båd' älskande som förgås av kval
och älskande som har roligt.
Väl ser du tåren, från ögat rinner,
men sorgen aldrig upp till dig hinner -
det är för högt, det är för högt.

Spektaklet tröttar dig inom kort
det kan man inte förtänka.
Då går du bara helt enkelt bort,
man trötnar också att blänka.
Så blir du borta i några dagar
och kommer åter när du behagar
och ser på oss, och ser på oss.

När skämtet tar ordet

När skämtet tar ordet vid vänskapens bord
med fingret åt glaset som dofta.
Så drick och var glad, på vår sorgliga jord
man gläder sig aldrig för ofta.
En blomma är glädjen, i dag slår hon ut,
i morgon förvissnar hon redan.
Kust nu, när du kan, hav en lycklig minut
och tänk på den kommande sedan.

Vem drog ej en suck över tidernas lopp?
Dock sitt ej och dröm på kalaset!
Här lev i sekunden, och hela ditt hopp
se fyllas och tömmas - i glaset!
Här sörj ej för glaset: Om fullt, så drick ut;
om tomt, så försänd det att fyllas;
och minns, att det sköna och goda förut
sen glädjen och nöjet må hyllas.

För övrigt må värden ge alltid nytt skäl
till ständig omsättning av glaset
och visa att rangen är nyttig likväl -
till skålarnas mängd på kalaset!
Men förr´n han är färdig med klang och harang
vi skynda att självmant dricka
och helga ett glas, som är över all rang,
i tysthet - envar åt sin flicka!

När som sola har gått ner

(Polkan går)

Martin Nilsson
Rydberg-Nymar

När som sola har gått ner
tar Karl-Erik sitt klaver.
Spelar opp med ett till en fin och nätt
flink och lätt gammal grann polkett
ingen jänta kan stå still
alla pojkar dansa vill.
Det blir friska tag
i vårt glada lag
dans intill ljusan dag.

Addeli, addelej, fadderi, fadderej!
Den gladaste bland skepparna
för sin tös i stepparna
och kysser´na på läpparna.
Addeli, addelej, fadderi, fadderej!
hän över gröna ängana
över blomstersängarna
polkan går fram, tjo hej!

Handelsman från Södervik
han som luktar kosmetik
kors i all sin dar vilka steg han tar
girar, far, men går ändå klar.
Och så Sjöblom som har vatt
tre år i Amerikat
far iväg sin kos
med en skärgårdsros
röd liksom krösamos.

Addeli, addelej, fadderi, fadderej!
Den gladaste bland skepparna
för sin tös i stepparna
och kysser´na på läpparna.
Addeli, addelej, fadderi, fadderej!
hän över gröna ängana
över blomstersängarna
polkan går fram, tjo hej!

När solen i väster sig sänker

(Hulda)

När solen i väster sig sänker
bak Hammarbys skogar och fjäll
och tusen små stjärnor där blänker
på himmelens mörkblåa päll.
Då styr jag min julle, då är jag så nöjd
då klappar mitt hjärta av kärlek och fröjd
för Hulda, min Hulda, för Hulda, min Hulda,
för Hulda min trofasta vän.

Men om du mig skulle bedraga,
då i världen jag ensam får gå,
varje dag skall jag sucka och klaga
ingen tröst jag av någon kan få.
O, Hulda jag reser då långt bort från dig
på jorden, jag lovar, du mer ser ej mig.
För Hulda, min Hulda, för Hulda, min Hulda,
för Hulda min trofasta vän.

Men om du vill bliva min maka
jag lovar dig kärlek och tro.
För dig vill jag allting försaka,
vi sätta vårt torftiga bo.

Där kärlek skall trivas från morgon till kväll
och oro och tvedräkt fly bort från vårt tjäll.
För Hulda, min Hulda, för Hulda, min Hulda,
för Hulda min trofasta vän.

Förr'n året har lupit till ända
till brudstol de gingo de två,
och hur de i värld sig vända
tyckes lyckan med dem jämt stå.
Små Huldor och Pellar de ha nu i mängd
och Hulda hon sjunger vid vaggan så säll:
För Pelle, min Pelle, för Pelle, min Pelle,
för Pelle min trofaste vän.

När vi sitta i vår bänk

Melodi: *Slinka lilla stjärna*

1. När vi sitta i vår bänk,
då det heter eftertänk!
Genast börja vi fundera
på det där och annat mera.
Den först svaret hitta kan,
han är duktig han, minsann!
2. Vara flitig, vara snäll,
det gör alltid mänskan säll.
Så plär mamma ofta säga:
Gud ske lov vi mamma äga.
Här i skolan vi också
samma lärdom höra få.
3. Räkna kulor och se på
ABC och tavlor små,
höra talas och berätta
om Guds verk och om det rätta.
är vår skolas lärdomshöjd
och vårt hjärtas bästa fröjd.
4. Stackars barn som ute gå
bara odygd lära få.
Intet kunna, intet veta
aldrig snälla barn få heta.
Hemma och i skolan vi
lära gott att sälla bli.

O, helga natt

Adolphe Adam

O, helga natt, o, helga stund för världen,
då Gudamänskan till jorden steg ned!
För att försona världens brott och synder
för oss han dödens smärta led.
Och hoppets stråle går igenom världen
och ljuset skimrar över land och hav.
Folk! fall nu neder och hälsa glatt din frihet.
O, helga natt du frälsning åt oss gav;
O, helga natt du frälsning åt oss gav;

O tysta ensamhet

O, tysta ensamhet
var skall jag nöjen finna?
Bland sorg som ingen vet
skall mina dar förrinna.
En börda tung som sten
mig möter vart jag går.
Bland tusen finns knappt en,
som kärlek rätt förstår.

Det är den tyngsta sorg
som jorden månde bära
att man skall mista bort
sin allra hjärtans kära.
Det är den tyngsta sorg
som solen övergår
att man skall älska den
man aldrig nånsin får.

Emellan dig och mig
det tändes upp en låga
där tändes upp en eld
som är en daglig plåga.
Hur jag skall dämpa den
vet jag alls ingen rå',
jag sörjer till min död
om jag dig ej kan få.

Och bonden han körde till furuskog (Bonden och kråkan)

Och bonden han körde till furuskog,
hejom fejom, fallirallira,
där såg han en kråka som satt och gol.
Hejom, fejom, fallirallira.

Och bonden han vände då hem igen;
hejom fejom, fallirallira,
Aj, aj, mor den kråkan hon biter mej!
Hejom, fejom, fallirallira.

Men gumman hon satt vid sin
spinnrock och spann
hejom fejom, fallirallira,
När såg Du en kråka väl bita en man?
Hejom, fejom, fallirallira.

Och bonden han spände sin båge för knä,
hejom fejom, fallirallira,
så sköt han den kråkan i högsta trä!
Hejom, fejom, fallirallira.

Och kråkan den förde han hem i sitt hus,
hejom fejom, fallirallira,
av talgen så stöpte de tolv pund ljus.
Hejom, fejom, fallirallira.

Och köttet det saltades neder i kar,
hejom fejom, fallirallira,
förutom en surstek som gömdes åt far.
Hejom, fejom, fallirallira.

Av skinnet så sydde de arton par skor
hejom fejom, fallirallira,
förutom de tofflor som gjordes åt mor.
Hejom, fejom, fallirallira.

Av dunen de stoppade dynorna sju
hejom fejom, fallirallira,
och kuddar dessutom ett hundra och sju
Hejom, fejom, fallirallira.

Av vingarna gjorde de solefjär,
hejom fejom, fallirallira,
som flickorna nyttja i vackert vä'r
Hejom, fejom, fallirallira.

Av näbben de reste n kyrkspira upp,
hejom fejom, fallirallira,
och huvudet blev till en kyrketornstupp
Hejom, fejom, fallirallira.

Av skrovet de gjorde ett gångande skepp
hejom fejom, fallirallira,
det största som nånsin på Kattegatt gick.
Hejom, fejom, fallirallira.

Och gubben han sade till gumman sin (Igelkottaskinnet)

Och gubben han sade till gumman sin:
sätt en lapp uti byxan min.
uti ändanom, uti ändanom,
allt uti byxorna i ändanom.

Och gumman hon gick sig till skogen en natt
och där ska ni se hon en igelkott fick fatt,
som sprang på sina ben, som sprang på sina ben
som sprang på sina ben uti månens sken.

Och gumman hon tog sitt igelkottaskinn
och alla vassa taggarna vände hon in
uti ändanom, uti ändanom
allt uti byxorna i ändanom.

Och gubben han hoppa han skrek och han svor:
Jag tror själva hin uti byxorna for
uti ändanom, uti ändanom
allt uti byxorna i ändanom.

Och gubben han tog sina byxor och gick
och då kan ni veta vad käringen fick
uppå ändanom, uppå ändanom
allt uppå byxorna i ändanom.

Men då tog gumman ett ekorraskinn
de lenaste håren dom vände hon in
uti ändanom, uti ändanom
allt uti byxorna i ändanom.

Och då blev gubben så glad i sitt sinn,
han klappa och pussa käringen sin
uti ändanom, uti ändanom
allt uti byxorna i ändanom.

Och jungfrun gick åt killan

Och jungfrun gick åt killan, hon skulle hämta vann.
Och jungfrun gick åt killan, hon skulle hämta vann.
Där stod en liten hasselgren han var så mycket grann.
Där stod en liten hasselgren han var så mycket grann.

//: Ack, hör du liten hasselgren, varför är du så grann? ://

//: Jag äter mull, jag dricker vann, därför är jag så grann ://

//: Ack, hör hon liten jungfru, varför är hon så fin? ://

//: Jag äter socker, dricker vin, därför är jag så fin.: //

//: Ack, hör du liten hasselgren, försmå du ej min´ ord ://

//: Jag har två bröder på kungens gård, de hugga dig i rot. ://

//: De hugga mig om vinteren, om sommarn står jag grön; ://

//: men mister jungfrun äran sin den får hon ej igen. ://

Och jungfrun hon går i dansen

Och jungfrun hon går i dansen med röda gullband.
Och jungfrun hon går i dansen med röda gullband.
Dem binder hon om sin kärestas arm.
Dem binder hon om sin kärestas arm.

//: Och kära min lilla flicka, knyt inte så hårt! ://

//: Jag ämnar ej att rymma bort! ://

//: Och flickan hon går och lossar de röda gullband. ://

//: Så hastigt den gossen åt skogen försvann ://

//: Då sköto de efter honom med femton gevär. ://

//: ”Och vill ni mig något så har ni mig här.” ://

//: Och nu har jag blivit gifter, nu har jag fått man, ://

//: den vackraste gossen i hela vårt land. ://

Och lessamt är att leva

Och lessamt är att leva och lessamt är att dö,
Och lessamt är att leva och lessamt är att dö,
och lessamt är att hava en tjocker fästemo, i sin ungdom.

//: Du tror la jag ä lessen, men strunt de går la ann, ://
och vill du inte ha mej så får jag nog en ann, i min ungdom.

//: Och jag har lurat bönder, och jag har lurat präst, ://
men flickor har jag lurat etthundrasextiosex, i min ungdom.

//: Och alla våra flickor vill gifta sej i år, ://
så går de ut åt gåla och ta vad strunt de få, i sin ungdom.

//: De går la ann att leva så länge vi ä två, ://
men värre kommer ätter då vagga börjar gå, i vår ungdom.

Om Mikaelidagen...

Om Mikaelidagen som faller in i år,
tänker jag att resa härifrån.
Men ingen haver jag som sörjer mig ändå.
Ej heller så fäller jag en tår.

Och längtat haver jag efter dig, min lilla vän,
liksom fågeln efter ljusnande dag.
Och var en gång då jag dina ögon ser
så bliver jag så hjärteligen glad.

Men hur det skall gå, när som jag tänker på
till att taga en annan till vän.
Först får du glömma mig, sen får jag glömma dig
och sedan så är vänskapen all.

Och liten Karin tjänte (Liten Karin)

Och liten Karin tjänte på unga kungens gård
Och liten Karin tjänte på unga kungens gård
Hon lyste som en stjärna bland alla tärnor små.
Hon lyste som en stjärna bland alla tärnor små.

//: Hon lyste som en stjärna allt bland de tärnor små ://

//: Och unga kungen talte till liten Karin så: ://

//: ”Och hör du, liten Karin! Säg vill du bliva min? ://

//: Grå hästen och gullsadelen, dem vill jag giva dig.” ://

//: ”Grå hästen och gullsadelen jag passar inte på. ://

//: Giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå!” ://

//: ”Och hör du, liten Karin! Säg vill du bliva min? ://

//: Min rödaste gullkrona, den vill jag giva dig.” ://

//: ”Din rödaste gullkrona jag passar inte på. ://

//: Giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå!” ://

//: ”Och hör du liten Karin! Vill du ej bliva min ://

//: så skall jag låta sätta dig i spiketunnan in.” ://

//: Och vill du låta sätta mig i spiketunnan in://

//: Guds änglar små de se att jag är oskyldig därtill. ://

//: De satte liten Karin i spiketunnan in. ://

//: Och konungens små svenner de rulla´ henne kring. ://

//: Då kom det ifrån himmelen två vita duvor ner. ://

//: De togo liten Karin, och strax så blev de tre.” ://

//: Så kom två svarta korpar dit upp från helvete. ://

//: De togo unga konungen och strax så blev de tre. ://

Om dagen vid mitt arbete

Om dagen vid mitt arbete är du uti mitt sinn´.
Om natten då jag sover är du i drömmen min.
Om morgon då jag vaknar, vem saknar jag väl då?
Jag saknar lilla vännen, som är långt härifrån.

Om sommaren sköna

Om sommaren sköna när marken hon gläds
vid Dala två älvarna vida
från Tunaå strand till Gagnefmäns näs
hur fagert att ro och att rida.

Gud glädje och styrke de män som där bo,
Gud glädje och styrke de män som där bo,
vid älvom, på berg och i dalom.

Vid Leksand där möter man Siljanom,
den sjö sig så vida utsprider
i fyra de delar, som löpa runt om
men österut Rättviken vrider.
Gud glädje och styrke...

Från Rättvik och Ore man färdas också
till Moramäns nöjsamma stränder,
ditupp ifrån Falun de handelsmän gå
så sjöleds som ock uppå landen.
Gud glädje och styrke...

Där haver vår sol formerat en ö,
som Siljan så kärligt omfamnar,
där tusentals fiskar de lämna sitt frö
i gräsrika vikar och hamnar.
Gud glädje och styrke...

Från Venjan och Orsa till Älvenes dal
och så över bergen till Särna,
där älgar och renar till tusendetal
i skogarna vistas så gärna.
Gud glädje och styrke...

Från öster- till västerdalmännernas bo
man kommer och där får beskåda
båd´ Lima och Malung och Äppelebo,
tillika med Järna, Nås, Floda.
Gud glädje och styrke...

Så äro belägne till vatten och land
de skönaste dalar i Svea.

Besöke den orten helst vilken som kan,
så får han erfara långt mera.
Gud glädje och styrke...

Guds ande i nordlanden vilar nu sig,
ja, längst upp i världenes ända!
Vår himmelske Fader, vi ropa till dig:
Du värdes din nåd till oss sända!
Gud glädje och styrke...

Allt detta blev fattat en midsommardag
på Moramäns nöjsamma ängar,
vid Utmelands by med lust och behag
bland blomstrande, grönskande sängar.
Gud glädje och styrke...

Opp, Amaryllis (fiskafånget)

P. M. Bellman

Fredmans sång nr 31

Opp, Amaryllis, vakna min lilla!

Vädret är stilla,
luften sval,
regnbågen prålar
med sina strålar,
randiga målar
skog och dal.

Amaryllis lät mig utan våda,
i Neptuni famn dig frid bebåda
sömnens gud får icke mera råda
i dina ögon i suckar och tal.

Kom nu och fiska, noten är bunden

kom nu på stunden,
följ mig åt;
kläd på dig tröjan,
kjorteln och slöjan;
gäddan och löjan
ställ försåt.

Vakna, Amaryllis lilla, vakna;
lät mig ej ditt glada sällskap sakna;
bland delfiner och sirener nakna
sku vi nu plaska med vår lilla båt.

Stig då i båten, sjungom vi båda!

Kärlek skall råda
i vårt bröst
Eol sig harmar,
men när han larmar,
i dina armar
är min tröst.

Lycklig uppå havets vreda bölja,
i din stilla famn kan jag ej dölja
hur i döden hjärtat vill dig följa.
Sjungen, sirener, och härmen min röst!

Opp och hoppa!

Opp och hoppa, stå ej och dra dej,
när du blir gammal vill ingen ha dej.
//: Sitta i en vrå, det kan du väl få,
men mitt unga hjärta får du ej ändå.://

Per Spelman han hade en endaste ko

(Per Spelman)

Per Spelman han hade en endaste ko,
Per Spelman han hade en endaste ko.
Han bytte bort kon sin, fick felan igen,
han bytte bort kon sin, fick felan igen.
”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”

Per Spelman han spela och felan hon lät
Per Spelman han spela och felan hon lät,
så pojkarna dansa och flickorna grät
så pojkarna dansa och flickorna grät
”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”

Och om jag vart gammal som sten under bro,
Och om jag vart gammal som sten under bro,
så aldrig jag bytte bort felan mot ko,
så aldrig jag bytte bort felan mot ko.
”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”

Och om jag vart gammal som mossa på trä,
Och om jag vart gammal som mossa på trä,
så aldrig jag bytte bort felan mot fä,
så aldrig jag bytte bort felan mot fä.
”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”

Petter Johansson i Flängen Bröllopet i Flänga)

*Svarta Masken
Ejnar Westling*

Petter Johansson i Flängen skulle gifta bort sin tös
de´ va ett släng och slamrande, som håken skull´ vart lös,
å till bröllopet va bjudna alla grannarna i byn,
både käringar och gubbar kors, för tusan en sån syn!
Först kom Per på Sand med en hund i band,
sen kom käringa i Väst´gårn me´ galoscherna i hand.
Sen kom Larssons Knut i en lång syrtut,
å för brudparet så sköt han en hejdumdrande salut.

Å te börja me så feck dom sej en stor å redi bäsk,
å sen så feck dom bita i ett stycke grisafläsk,
de va sup å smörgåsbord me sylta korv å ost,
å gubbarna de skålade me socknens prost,
de va stuvad kål, de va får i kål,
de va blomkål de va stenkål å så mycke alkohol,
de va dynamit, de va dundersprit,
var dom hade fått´et från, de hör ju inte hit.

De va kalvkotlett å lingonmos å ärter, lök och dill
å skinka, gädda, ansjofisk å rökt å inlagd sill,
de va sup å smörgåsbord me kycklingfrikassé
å Anna Karis höna på ett fat breve´.
Å där åts och dracks, de va inkokt lax,
de va lammstekar, som trotsa både gaffel, kniv och sax,
de va fruktgelé, de va blamaché
glassen var så kall att alla munnar drogs på sne.

Å när dom hade sluta, så begynte dom på nytt
å öste i sej sillsallat, rabarberkräm å ”pytt”,
å fast brudgummen han skrålade, var bruden ändå nöjd
å drömde blott om äktenskapets ljuva fröjd.
Hon hade bra aptit å bar en slöja vit
å en sidenklänning skinande så blank som antracit,
hon hade lingonkrans å en silkesfrans,
som guppade och slängde på´na baktill som en svans.

Sen tog Österman från väggen ner en stråke med fiol,
å genast vart de fart å fläng på byxor å på kjol,
de va hambopolka, gammalvals och schottis, spaderkatt,
de va lögn att käringarna stilla satt.
Dom sjöng hej och hopp, de gick i vild galopp,
å sen hissa dom på bruden, så man såg´na ända opp.
Men på sin bröllopsnatt klädd i vit kravatt,
låg brudgummen å snarka i galoscher å i hatt.

Plocka vill jag skogsviol

*Alexander Slotte
Finsk folksmelodi*

Plocka vill jag skogsviol och ljungens fina frans.
Plocka, plocka famnen full och binda till en krans.
Vintergrön och timje minna mig om vännen min
och många, många tankar jag i kransen binder in.

Här är stigen som vi gått i söndagsstilla kväll
här vi suttit hand i hand på mossbelupen häll.
Är det dock en annan, som du givit har din hand
jag blir dig huld, du är dock min i mina drömmars land.

Ensam är jag vorden här och ensam skall jag gå.
Ringa jag på jorden är och fattig likaså.
Ingen kan dock taga från mig minnets lyckoskatt.
Jag är så rik allt med min krans i sommarljuvlig natt.

På Djurgårdsslätten

1. På Djurgårdsslätten en lördagskväll
jag mötte honom, han var så snäll.
För mitt på slätten han knöt min sko
och vi fick sällskap till Bellmansro.
2. Där ute i gräset vi slog oss ned,
allt intill roten utav ett träd,
på samma ställe som Bellman sto´
när han sjöng visor vid Bellmansro.
3. Där la´ han hand sin allt uti min,
i mina ögon han titta in,
han lova kärlek, han lova tro,
han lova kvällsmat på Bellmansro.
4. Sen la´ han armen omkring mitt liv
i fjärran hördes ett positiv,
musikens toner satt gång min blo´
och jag såg himmelen vid Bellmansro.
5. Sen ville jag ha den maten som
han hade lovat när som han kom.
Han hade lovat mej kabeljo,
med fin-fin senapssås på Bellmansro.
6. Då gick han bort att beställa den
och sade vänta, min kära vän.
Jag vänta länge, det skall I tro,
jag väntar ännu vid Bellmansro.
7. Jag har ett minne; det var hans blick,
det var det sista när som han gick,
men jag har ett till uti mitt bo,
sen den där kvällen vid Bellmansro.
8. Nu åren flyktat, de svunnit har
och under tiden han blivit far,
men får jag fatt´in jag slår min klo
i både honom och Bellmansro.

Prästens lilla kråka

//: Prästens lilla kråka skulle ut och åka
ingen hade hon som körde.://
//: Än slank hon dit, än slank hon hit,
än slank hon ner i diket. ://

Raska fötter springa tripp, tripp, tripp

(Liten julvisa)

Emmy Zöhler

1. Raska fötter springa tripp, tripp, tripp
mamma har så bråttom, klipp, klipp, klipp!
Juleklappar lackas in.
dörren stängs för näsan din.
Det är bara roligt!
2. Pappa har gått ut i stan, stan, stan,
köper där en präktig gran, gran, gran.
Den ska hängas riktigt full,
först en stjärna utav gull,
nötter sen och äpplen.
3. Se, nu är ju allting klart, klart, klart.
Barnen rusa in med fart, fart, fart.
Vem står där i pappas rock?
Jo, det är vår julebock.
han har säkert klappar.
4. Alla barnen ropa: ”Ack, ack, ack,
snälla rara pappa, tack, tack, tack!”
Margit får en docka stor,
gungehäst får lillebror,
Stina får en kälke.
5. Snart är glada julen slut, slut, slut.
Julegranen bäres ut, ut, ut.
Men till nästa år igen
Kommer han, vår gamle vän,
ty det har han lovat.

Ritsch, ratsch, filibombombom

Ritsch, ratsch, filibombombom, filibombombom, filibombombom!
Ritsch, ratsch, filibombombom, filibombombom, filibom!
Fru Söderström, fru Söderström, fru Söderström,
fru Söderström och lilla mamsell Ros!
De tvätta´ sig i sjöavatten, sjöavatten, sjöavatten,
de tvätta´ sig i sjöavatten, sjöavatten klart!

Ritsch, ratsch, filibombombom, filibombombom, filibombombom!
Ritsch, ratsch, filibombombom, filibombombom, filibom!
Fru Söderström, fru Söderström, fru Söderström,
fru Söderström och lilla mamsell Ros!
Kom ge oss lite sodavatten, sodavatten, sodavatten
ge oss lite sodavatten, sodavatten, punsch!

Räven raskar över isen

Räven raskar över isen, räven raskar över isen.
Få vi lov, och få vi lov att sjunga **flickornas** visa?
Så här gör **flickorna** var de gå
och var de sitta och var de stå.
Får vi lov, och få vi lov att sjunga **flickornas** visa?

Räven raskar över isen, räven raskar över isen.
Få vi lov, och få vi lov att sjunga **pojknas** visa?
Så här gör **pojkarna** var de gå
och var de sitta och var de stå.
Får vi lov, och få vi lov att sjunga **pojknas** visa?

Gummornas visa

Gubbarnas visa

Grin-Olles visa

Skräddarens visa

OSV.